

22

1423. Συνθήκη παραδόσεως τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης εἰς τοὺς Ἑνετούς·

ἐν 28, σ. 130-131 : α) ὅτι θὰ εἶναι σεβαστοὶ οἱ κοινοτικοὶ θεσμοὶ καὶ αἱ «συνήθεια» τῶν κατοίκων, β) ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ κληρικοὶ θὰ μείνουν στὶς θέσεις τους καὶ γ) ὅτι οἱ εὐγενεῖς καὶ οἱ ἄλλοι πολῖτες τῆς Θεσσαλονίκης θὰ εἶναι ἐλεύθεροὶ νὰ πουλήσουν τὰ κτήματά τους καὶ νὰ φύγουν, ὅπου θελήσουν, χωρὶς νὰ τοὺς ἐμποδίση κανεὶς.

23

1425. Ψήφισμα ἀπὸ 7 Ἰουλίου τῆς Ἑνετικῆς Γερουσίας, ἐπὶ 21 αἰτημάτων (capitula) τῶν κατοίκων Θεσσαλονίκης, ἀποδεχόμενον σχεδὸν πάντα ταῦτα·

ἐν 244, σ. 46-60.

«... ὡσαύτως ὑπερθυμίζομεν, ὅτι ἐν τῇ πόλει Θεσσαλονίκης ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια νὰ δίδονται χρήματα μὲ ὑπέρογκον τόκον διὰ ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τῶν πλοίων καὶ ἤδη ζητοῦμεν νί ἀναγνωρισθῶν αἱ συνήθειαι μας αὗται καί, ἂν ἤθελεν ἀποφασίσει ἡ ὑμετέρα Αὔθεντία νὰ μὴ τὰς ἀναγνωρίσῃ, ζητοῦμεν ἵνα τουλάχιστον αἱ γενόμεναι μέχρι τοῦδε συμβάσεις ἐκτελεσθοῦν, καθ' ὅσον ἐπιπλέον ἀναγνωρίθησαν, καί, ἂν ἡ ὑμετέρα Αὔθεντία ἤθελεν ἐγκρίνει νὰ λάβῃ διὰ τὸ μέλλον ἄλλα μεταρρυθμιστικὰ διατάξῃ.

Ἀπλητησάμεν, ὅτι παρηγγείλαμεν τοῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ δικασταῖς ἡμῶν, ἵνα τὰς γενόμενας μέχρι σήμερον ἐγγράφους συμφωνίας, περὶ ὧν κάμνει λόγον τὸ εἰρημένον αἴτημα, τὰς ἀναγνωρίσων καὶ τὰς θέσων ἐπὶ ἐκτέλεσιν, ὡς ἔχουν διατυπωθῆ. Ἀλλὰ κοινομένου τοῦ ποσοστοῦ τῶν 20 % ὡς λίαν ὑπερβολικῶς ἐπιθυμοῦμεν ἵνα εἰς τὸ μέλλον μὴ γίνωνται παρόμοιαι συμβάσεις μὲ ποσοστοῖς ἀνωτέρας τῶν 15 %...

Ὡσαύτως ὑπερθυμίζομεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐσοτήν τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἡμεῖς ἔχομεν παλαιὰν συνήθειαν νὰ λαμβάνομεν ἀπὸ τοὺς διοικητὰς διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἐσοτῆς ὑπέροπυρα 200 ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ 100 ἐν ὥρᾳ πολέμου...

Ἐγκρίνομεν καὶ εἴμεθα εὐχαριστημένοι ὅπως γίνῃ ἀποδεκτὸν τὸ... αἴτημα... Ὁμοίως ὑπερθυμίζομεν, ὅτι εἰς τὰ ροῦχα πού κόπτονται πρὸς λιανικὴν πώλησιν, δεόν νὰ τηρηθῆ ἡ συμφωνία, τὴν ὁποίαν ἔχομεν μὲ τὴν ὑμετέραν Αὔθεντίαν, ἥτοι νὰ κόπτονται μόνον εἰς τὸ ὠρισμένον μέρος, ὡς εἶναι παλαιὰ συνήθεια, καὶ ἂν εὐρεθῆ κανεὶς πού νὰ κόπτῃ ροῦχα εἰς ἄλλο μέρος νὰ τῷ ἐπιβάλληται τὸ πρόστιμον τῶν 25 ὑπεροπύρων διὰ κάθε φορὰν καὶ τὰ πρόστιμα ταῦτα νὰ προσορίζωνται διὰ τὴν οἰκοδόμησιν τῆς χώρας... Ἐγκρίνομεν...».

24

1425. Ψήφισμα ἀπὸ 17 Ἰουλίου τῆς Ἑνετικῆς Γερουσίας·

ἐν 244, σ. 61.

«... ἡ ὑμετέρα Αὔθεντία θέλει καὶ ἀποφασίζει, ἵνα κατὰ τῶν ἀνθρωποκτόνων καὶ χρεωφειλετῶν ἐφαρμοζόνται τὰ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντα, πλὴν εἴμεθα εὐχαριστημένοι καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς περιπτώσεις νὰ ἔχουν ὡς καταφύγιον τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ ναὸν τῆς ἁγίας Σοφίας...».

